

Letošní **MČR v rogainingu se konalo 29.-30. června v Radvanicích** a vedle krásných kontrol v atraktivním závodním prostoru jej charakterizovaly možná až moc letní teploty, atmosféra souběžně probíhajícího motorkářského festivalu a obdivuhodný výkon malého či spíše mini-organizátorského týmu, jelikož akce to byla velmi vydařená. A proto stojí za report, ač poněkud pozdní. A taky: když jsi bez GPS záznamu, vytvoř si aspoň záznam slovní :)

Když o sobotním slunném odpoledni dostáváme mapu s názvem Pramen Metuje, ještě netušíme, že zrovna hledání nějakého toho pramene nám dosti zpestří závodní noc, ale o tom až později. Mapa nabízí jednu oblast zajímavější než druhou. Vedle **Adršpašsko-teplických skal, Ostaše a Mirošovských stěn také Jestřebí hory, Vraní hory včetně polské části a taktéž česko-polské pásmo Závora** a bodově jsou kontroly taky pěkně rozprostřeny. Dvě plánovací hodiny uběhnou jako voda, a aby náhodou závod nezačal příliš v poklidu, tak s Kajmanem zmeškáme start. Alespoň jsme si cestou k němu prohlédli startovní pole, ze kterého srší dobrá nálada :)

Začínáme Jestřebími horami. Bunkr na druhé kontrole jsme našli asi tak na třetí pokus, protože to samozřejmě byl ten nejvíc schovaný a nenápadný ze všech :) Jakž takž příjemné lesní teploty střídá odhalenější oblast, kde už **vnímáme řádný smažák**. Ne že bych to horko vyloženě nezvládala, ale cítím se trochu zadřená. Tělo asi nasazuje autonomní obranný systém. A Kajman se dle svých vlastních slov potí jako prase a já bych dodala, že pije jako jalůvka.. O to více nás potěší otevřený **obchůdek na náměstí v obci Stárkov** (zlatí pracovití Vietnamci), kde neodoláme možnosti svlažit se chladným nápojem. On má rád pivní ionty, mě zláká prošlý Jupík. Následně se nabízelo svlažení přebroděním Metuje, ale jelikož šetřím plosky, vydupala jsem si za každou cenu najít alespoň nějakou tu kládu a povedlo se suchou nohou.

V pozdním odpoledni **stoupáme na Ostaš** a díky bohu nacházíme i pramen Samaritánka, což je další velká odměna v tomto horku. A skalní město pastva pro oči, ač vykoupena prudkými schody. Po přehodnocení plánu a vynechání pár původně zakreslených kontrol nakonec míříme rovnou **směr Adršpaško-teplické skály**, kde nás na úvod potěší Pramen sv. Huberta a samoobslužný bar v obci Skály.

Večer vbíháme vesměs podle plánu do skalního města. Vedle kochačky potěší také neskutečně příjemný chládek a klid. Potkáme tak akorát pár závodníků v protisměru - někteří s úsměvem na tváři, jiní poněkud zmožení. Klikaté cestičky se táhnou poněkud pomaleji, než jsme odhadovali, takže se shodneme, že catering budeme muset řešit již v Teplicích, dokud vůbec něco bude otevřeno.

Nakonec jsme si to tam těsně před setměním zpestřili o **příjemný společenský zážitek**. Když běžíme od bunkru, zahlédneme na jedné zahradě sympaticky působící partičku piknikujících mladých lidí (jak jinak než lezců) a rozhodneme se přisednout k nim a dát si večeri v jejich společnosti. Příjemné a obohacující pro nás i pro ně. Jen jsem si bohužel vedle toho tlachání nějak **špatně naplánovala vodu**, prostě jsem si ji nedobrala a vybíhám jen asi s půl litrem. Tak nějak jsem v hlavě měla nastaveno, že se stavíme ještě do hospody v Adršpachu, což už pak ale nedávalo smysl. Taky jsem se trochu nechala zmást první částí závodu, kdy o vodu nouze nebyla.

Na první čelovkové kontrole potkáváme mimo jiné dream team Ondra & Ondra. Je vidět, že i jim je poněkud horko. Při **stoupání na kontrolu na Křížovém vrchu** už jsme z nedostatku vody nervózní oba a trochu se tam z toho zamotáme. Noční návštěva následující kontroly **na Kopečku (zřícenina kostela Panny Marie) je ovšem skoro psychedelická** - ohromující místo. Razíme další kontroly, ocitáme se v Polsku a naše naděje se upínají ke kontrole 44 na sever od hory Rog v pásmu Zawory. Cestou **máme potkat několik vodotečí** a popis kontroly je křížení potoků. Reálně to vypadá ale tak akorát jako vyschlé meliorační rýhy, takže smůla. Nepotěší nás ani informace od dvou závodníků, které za kontrolou potkáváme v protisměru. Zdroj vody, který je zaznačen na samém severozápadním cípu mapy, kam máme dorazit nad ránem, sice našli, ale jaksi nefunguje. **Takže nás čeká dlouhá suchá noc** a nezbývá než nabrat vodu z jednoho pochybného potoka - jako lahvičku poslední záchrany. Ani průchod polskou obcí nás vzhledem pokročilé noční či spíše ranní hodině moc nevytrhne a tempo tak nějak odpovídá míře dehydratace. Ještě že se tady konala jistá **párty s pivem a birellem**. :)

Za svítání se vše v dobré obrátí - za prvé konečně nacházíme kohoutek u jedné fary, kde nabíráme plnou, a za druhé následně onen avizovaný nefunkční pramen ve skutečnosti funguje. Nevím, kdy jsem naposledy byla **tak vděčná za tak prostou věc jako je voda!** Tak a teď po osvěžení zpět k mapě. Trochu jsme přehodnotili postupy **v (ranních) Vraních horách**, tedy přidali pár kontrol. Tyto **kopečky s proklatě prudkými svahy a zařízlými údolími** sice rozhodně nic nenabízí zadarmo a teploty bohužel opět začínají nepříjemně stoupat, ale body tady prostě jsou a navíc zatím máme docela velké oči. Poslední kontrolou tohoto výživného česko-polského pohoří je **nádherný chladivý Bečkovský vodopád**. Zbývají nám tři hodiny a bláhově si říkáme, jak si pohodově přes pár kontrol doběhneme do cíle a ještě budeme mít půl hodinu k dobru. To jsme ale byli naivní!

Zatímco bývalé koleje i skalky u Okrzeszyna nacházíme bez problému, **proklaté pásmo Závora nám dává dost zabrat**. Již kontrola 35 se nám hůře dohledává a je pomalejší, než jsme mysleli. Já začínám být poněkud nervózní a kontrolu 45 hledám příliš brzo. Kajman má hlavu čistou a našťastí mě zkoriguje, ale zase je na tom trochu hůře fyzicky. Ještě jdeme zkusit padesátku, ale ta je z našeho směru navigačně dosti těžká. Na poslední chvíli tuto balvanovou výzvu vzdáváme a vydáme se co nejrychlejší cestou do cíle **stihnout limit, respektive minimalizovat odečet**. Je mi totiž jasné, že v tomto stavu 2 km za 10 minut nedáme...

I přes více než tříminutový pozdní příchod jsme nakonec se **3020 body vybojovali první místo v mixech a druhé místo celkově**. Napočítali jsme cca 109 km a převýšení 3 770 m. Vedle dobrého pocitu z výkonu a diplomu si domů ale vezeme také poučení, že podceňovat kapacitu vody dobré není :)

Tímto bych ještě jednou chtěla **poděkovat organizátorům za výborně připravený závod se spoustou krásných kontrol a příjemnou atmosférou**. Rogainingu zdar!

Web závodu: <https://rog2024.ok99.cz/>

Výsledky: <https://rog2024.ok99.cz/files/global6+12+24-F.html>

Mapa a postupy: <https://play-map.com/event.php?id=1032>

Autorka textu: Zuzana Weissová

Zdroj fotografií: archiv autorky textu, web závodu